

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1135/2019
06.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Чедомира Дуњића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К 298/18 од 15.03.2019. године и Вишег суда у Београду Кж1 414/19 од 06.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Чедомира Дуњића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К 298/18 од 15.03.2019. године и Вишег суда у Београду Кж1 414/19 од 06.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К 298/18 од 15.03.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 30 дана и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 414/19 од 06.08.2019. године, одбијене су жалбе Основног јавног тужиоца у Младеновцу, браниоца окривљеног АА, адв. Николе Марковића и пуномоћника оштећене малолетне ББ као неосноване, а пресуда Основног суда у Младеновцу К 298/18 од 15.03.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Чедомир Дуњић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поново одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, који је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Чедомира Дуњића, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адв. Чедомир Дуњић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем правноснажних пресуда повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, с обзиром да су привремена мера као и пресуда којом је одређена обавеза окривљеног да плати издржавање укинута, па је престала и обавеза окривљеног на плаћање издржавања, па, према наводима захтева „не постоји правни основ за кривичну одговорност јер је укинут један од елемената бића кривичног дела од стране судске одлуке“, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ постоји када учинилац дела не даје издржавање за лице које је по закону дужан да издржава, а та дужност је утврђена извршном судском одлуком, или извршним поравнањем.

Према чињеничном опису кривичног недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, датом у изреци првостепене пресуде, окривљени АА, у временском периоду од 28.08.2017. до 18.01.2018. године, није давао издржавање за лице које је по закону дужан да издржава, за своју малолетну ћерку ББ, рођену ... године, а дужност му је утврђена извршним решењем Основног суда у Младеновцу П2 374/17 од 04.09.2017. године, а којим решењем је усвојена предложена привремена мера којом је обавезан да на име свог доприноса издржавању малолетне оштећене плаћа износ од 11.500,00 динара, почев од 28.08.2017. године, па до 18.01.2018. године, када је наведено решење укинута, решењем Вишег суда у Београду Гж2 288/17.

Дакле, у конкретном случају обавеза издржавања окривљеног АА, утврђена је решењем Основног суда у Младеновцу П2 374/2017 од 04.09.2017. године, када је усвојена предложена привремена мера, којом је окривљени обавезан да по основу издржавања малолетног детета плаћа месечно износ од 11.500,00 динара почев од 28.08.2017. године, а наведена обавеза је престала даном укидања наведеног решења, то јест 18.01.2018. године, а за који временски период окривљени није давао издржавање за своју малолетну ћерку.

По налажењу Врховног касационог суда, без утицаја су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да укидањем решења о привременој мери престала је обавеза издржавања утврђена привременом мером, с обзиром да се привремена мера одмах извршава, решење којим се одређује привремена мера има правно дејство правноснажног решења о извршењу, приговор не задржава извршење осим када је то законом изузетно предвиђено, а правноснажност решења о привременој мери није услов да се извршење спроводи, јер се по правилу спроводи пре правноснажности истог, из чега произилази да окривљени, није давао издржавање лицу које је по закону дужан да издржава, за своју малолетну ћерку, а која му је дужност утврђена привременом мером почев од 28.08.2017. године па до 18.01.2018. године када је укинута наведено решење, то се по налажењу Врховног касационог суда у радњама окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, па су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

С тога, неосновано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић